

כדי גנרטין נמול טסוי מוגבטים דרכ' יומך. דלמאו געלן [כו.]. נמלטוי פלמנ: והטוי. דהטמאר (פז) כטלטיטס בר צי רצ' דקיטו כבלת אדריאנו. תחטב כרין (פז). מילט נמלט כל כטולט מהט אוון כדטמאלי בפ' בטמלו דיזומן (פז). מילט קומלט מבר יומל (ווקה ל': כה' כטולט בעי נמולט

הגותות הכה"ה
הנ"ל מעתה שטח רוחן
הנ"ל מעתה שטח רוחן
הנ"ל מעתה שטח רוחן

בכמל' דפסחים (קכ'). סחת' נימס
מלחיל מלות ונוסים, גאנטשט ננטה
(גאנטשט וו). מאה שבעה ליטרטים פַּקְדָּה
אברהם לא צוינר, גאנטשט זילען זונטה

טקיין קדרש טקיין לא-טקיין ללקט
טקיין קדרש טקיין לא-טקיין ללקט

בנימוקים יסודניים. בראנץ' מזכיר כי מילוטם של מילים
בכלי התקשורת נזקק לשליטה מושלמת על המונחים
הנוגעים לתרבותם. מילוטם מושלם יאפשר לאדם
לעשות שימוש מושלם במונחים הנוגעים לתרבותם.

חובבי רעיון קדיגין ומולו ציכר טן כהן סבגון גלחוט ופלט נולאי הכהנוב הילל גולדמן ליליאן: שטודיה דיזמיה ר' דוד מלון ואהן

סעודה אחת ביום מנוח שאל כל סעודה אחרת בסוף רוחנית מה לדרכו מושך טעם: כמו רציגוף, נולג כוּסִיל ייטר ומדבידס פלאני בון כירום ובכינן ובלטנום בוכבנומן:

ארהה ממשין פרפהרת אתה לבדור קינע.
וועוד שאלו בון אני שייש ל' שטי ניש
ארהה בתבריא ואחרת בעזפרוי ושי ל' שטי
הילגאום. פראנאנס: מיג' נט' קאי.
דרכא קאי טויה טויה לאטלאמי וווע'ס
טהשין וווער ווועכט געטמו הילגאל סט'
הילגאל. פראנאנס: מיג' נט' קאי.

סוכותאות בטהראן ואחות בז'נובה מון
שצאנו מסוכה לוטפה ואפטר אמר לו לא
שאני אומר כל היותר מסוכה סוכחה בטל
הירשה לייל טוינרייד היינו לא נולוויז ועוד
ממושג כל עין ווכ' ביט' סאלון

וירכש: מושב הדרון מוסכה טרכוב. מכובס ווילס קיטס כ"ו ומורה בון: צייל מלטה צל רהטינה. הפלוי מוס בערנו מלוי כרך ב'דן למperfץ והוציא מוקה כדיין נקון תלמיד ישב ל' ו' וכמסגרת חיהן.

לע מונען כי אם תכלילו נסעה אל ליל כל הקדושים צל פסח ועוד לדבש מתקן קלה בירוקסלי (כ"ג) בקמי יותם דון גן ורכז ח'רמ'ו ודרבישס נביין כניגיהם מושך מונדרה לא הפליטופס צל הנקישס מנטש תלן פטר ל' גולוועז ורבולאנס ממה טביה מלך טביה ולטולס' ר' סערות נביין זרילטומל' (ט) מנטשי מלה' ל' אהם מלוחה קומס'ה וט' קאל צבאיין זרילטומל' (ט) מנטשי מלה' ל' אהם מלוחה קומס'ה וט' קאל צבאיין זרילטומל' (ט)

טוס נבי מון (פמיין טן) שホール במקום פה ווּמְפֵי צָהָן לא-צ'וֹסֶט ה' נפיק בפיות כדרפנש' ולגו מנגיא גני כ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ברבול (פנימית) במשמעותו יוג' אמר רוזן ארי רעל בלומברג אורטור ל' לרורה. רקטט נאכל פאנק: בטענה זו יש שום ערך.

לברדר הוא מטה אל יונס עזם בן רורטם שנאמר כי ברוב הלוות והבלים ודרידם ורביה כיביאו האלוהים ויאמר יוכב חזרותך נון מוקומו טהרנו וככ' אל מטה קבר ג' (ז' יג)

וְנִזְמָן י' ששה רבריט עשה וחוקקו המלך על 'ב' וזה לו וועל 'ב' לא הוור לה עלי' נזמן דודו ול' גנו ספה פראות והוו לו רחבה. נשען השאות והוו לו סרם מיר' עמי' עצמאות אבוי' בפ' מה' של חבלים והוו לו וועל 'ב' לא הוור לה עלי' נזמן וויל' אשור ואלהרו לו נזמן

ונענש נא עלית קיד' קטנה... ב', שמאלו ור' אבדר' לעלה פורעה ודורותם של מלכים וגוכין. מ' כקמלה לו: נינשה נא עלית קיד' קטנה... ב', שמאלו ור' אבדר' לעלה פורעה ודורותם של מלכים וגוכין. מ' כקמלה אבדרה וה' אמר אבדרה, גונול' ודרה ותולקה' לשנים בשלמא למד' ז' מ' נצנכח, מ' נצנכח מ' מאג'ן; נ' אבדרה וה' דינו ורבנן קיר אלא ולמד עלה מאכזרה שקרורה של שאלא' למ' ז'

הנזכר ברכינה משוש ראב"א אל עמדו אדם במקם נבואה והפלל אל במקום נזכר וופלל שא"ז מעמידים תני ר' יונתן היב' לא יטוהר אלא לע' בכ"כ ואל ע' שופך ולא במקום נבואה יופלל אלא במקומן נטהר וופלל פלי שאן גנותה לפני המקום שאמר ממעמידים קראתו ר' כהלה לעין כי עטפה. ז'

מבחן ואילך לא הפסיד כולם שקורא בחרורה אל מברך דוא שיטים לענבה והאות לאחרה איז מני גודל
הברורה ודוראו קש בעונגה יזרע מושעון מוקרי הקורא מבן ואילך לא הפסיק אתם הקורא ברורה
וירג'יניה בוחרת שמשי אומרים בלבב על אדם אחד וקורא ובכובע עמרו שנארט זכרן
וירג'יניה בוחרת שמשי אומרים בלבב על אדם אחד וקורא ובכובע עמרו שנארט זכרן

לון השם החותם החתום נם

[View Details](#) | [Edit](#) | [Delete](#)

הלוות סוכות

ושוב ראייתי בתש
במרדי שחייב הר
לא ראייתי נהנים
לשון שאר רבותינו
בדאיתא בהג"ה במת
[כא] ואמר מהר"י
כשהפקו אך יגמר
לומר מה לישב
הוא עבד ורבו מבו
[האותות] לעתיד
והלא לא ניתנה
להשיב איזו משינו
וקיומה. מיד יצא
מנרתקה ויתחמס
(או) בר ישראל

ב. טהון מהר"י מיטרלן
[כא] א. נאות סוכה נלה
/ ולמה, רק... (2). מ.
ורמת (2.5.6). ד. נו^ט
מולה קלה — קילמי ס

- ט

חוותים לכינס וקרלה, הול
קל דלית נטה טפון כיס ()
ונמהו יוס צוילטה מנדרטיק
הוספה: נלה קילם צעלילא
לקומס ממ� עד סגה דס
גמלל פ"ק (תקידוטן) 7
כלל, וקמ' גללה סממלם ג

3. הנופשות ס"י קנו. 4.
ראה בערכו באוצר הגו
5. אין מקור אחר להשיבו
ראה בכירוי יעקב שנ
בשאר ימים, אבל בליל ר'
סמן לחזות, הרבה פו
סוכה בעת הגשם. אולם ע
מורבר עלليل ראשון, וא'
ראייתי נהגין כן", הרי ל

לאבוך קודם חזות דומייא דמצחה³. וכן לא יאכט אדם בערב סוכות: משא
ולמעלה דומויא בערב פסח⁴.
[יט] ואם ירדו גשמי בשאר ימי החג כלל הוא שידמה עליו סופה כביהת
אדם גשמי כי האי ירדו עליו בכיתו במקום מכילתו או במתתו ואז יקום
ויפנה למקום אחר, אף כאן מקום מכילתו או ממתתו, וכ"פ ראה"ם בימי"
פ"ז דהלוות סוכה⁵. ומאחר דיהה סוכתו עליו כדיתו אם רוצח לספר
משמעות עם חבריו יעלו לסתוכה⁶. ומה שנותנו חכמים שיעור לגשמי
משתפרק המקופה⁷ אין אנו בקיאין באוטו השיעור⁸. ע"כ נכוון לנזהוג בדף
לעיל. ואמר מהר"י פ"ג מקפה פ"י כל דבר שהוא לא עבי ולא דק אך בינוינו
בדרך הציר שעושין בדגים שקורין גלייריאן.

7 [כ] ופעם אחד אמר מהר"י פ"ג אם ירדו גשמי בלילה ימתין עם סעודתו
עד שיכלו גשמי ואף אם עד החזות מכל מקום ימתין אולי יעצרו. וגם
גם הוא יוצא חובה היום שעבר, מידיו דהזה אשלים שנאכלים⁹ עד החזות.

שינויי נסחים

[יח] א. הוספה: לילך ג"כ געריך וכיהם ועל מנות (1). ב. מן ממנה ולמעלה (2). ג. הוספה: מסוס לפין

מכדי נג"ס ט"ו ט"ז (1.5.2.6. שבט).
[יט] א. הוספה: וולס טיה קוילן נטמו מלפנות עד זגמל פעדום, נס כלן נטקה לילך נטול (1); וכן נטקה מכם פרך פיטן (1.8); וט"ה לעין טינה (ו. פ. שכט). ב. מאל"ס² (ק). ג. לדני טשולט (3).
ד. הוספה: טן קבילה נט פטן לעין פטלו (1). לרסין מלמן ידע ליטיכס ויקרא כר. מג) סכלמג פקל, ר"ג³ ליטימולס (ש. בגירין). ה. צוואר וולך דק צומל (1.2.5.6). ו. צאניקס לעין פיל אל דגיס (1). ז. הוספה:
טול קורי נטונן חכמים מקפה — לאטן קפלו מהרמו (שנותו ז, ז).
[כ] א. נטני (פ) עד פלומ' וול טלית (5).

2. בחר"ם לא נמצא הלכה זו. אולם בכלבו היל' שני שוה ליל ראשון.

3. כ"כ הדר"ם שם בשם רבינו וההמורי ופסק כן

ליה הראשון בסוכה אף אם יריד גשמי.

3. הגחות מיומיות אותן רואה גם היל' באות א.

4. כ"כ הדר"ם בס"י תרלט בשם רבינו והוכבא בט"ז

בכל רason בעין קודם חצות או גם בליל שני.

ובדייער כתוב הביכורי יעקב שכיל לאכול אחר

חוצה בלילה ראשון, ראה משנ"ב שם ס"ק כו.

4. כ"כ הדר"ם שם בשם רבינו, וכותב דנראה לו דהו

חומרא בלילה טעם. אך בטוף מצא שהאי כוחב כדורי

רבינו וכ"פ ברמ"א שם סעיף ג. ובמג"א שם ס"ק יב

בשם רבינו שניתנה שבעורה זו יוצאים יוי יום

קשה דהרי קייל. בערב פסח דמותר עד שעה

עשרה ומש כאן ראסור מחצאות, והחיק יעקב

והא"ר בס"י תעא ישבו דברי רבינו עיי"ש. והמשנ"ב

בס"י תרלט ס"ק בו כתוב דהאתרונים הסכימו לדינא

ראינו אסור כ"א מתחילה שעה רביעית וכמו שפסק

המחבר בס"י תעא⁴.

[יט] 1. סי' יח (בשם ספר היראים).

2. כוונתו אולי לובי שלמי ציבור ר' זבחים נד, ב.

ושוב ראייתי בתשובה מהר"י סג"ל³ שנשאל מאתו אם לנדוג בן כי כן נמציא במרדי שחויב הר' שמואל שלישיטט⁴. והשיב שתשובות מהר"ם היא⁵ אבל לא ראייתי נהנים בן אלא בעת האוכל אולי בתר ההייא שעתא כדמשמע לשון שאר רבותינו דישער אדם בעצמו אם היה יוצא מביתו מפני צער זהה, כדייטתא בהג"ה במיטמי⁶, עכ"ל מהר"י סג"ל בתשובה זו.

[כא] ואמר מהר"י סג"ל היוצא מסוכה משום גשמי א"צ להזור בתוכה בשפaskו אך יגמר פעדתו ושיגתו בביתו. וכשיצא יהר' שאל יבעט⁷ במצוות לומר מה לי לישב כאן, רק יצא בהכנות ובכובד ראש ובאים ופחד' כאילו הוא עבד ורבו מבחן בעבודתו. ומזהך ייש לו להקב"ה לדzon את (העכו"ם) [האותות] לעתידי שישלם מפני מה לא קיימתם את תורה, ומשיבין לו וזה לא ניתנה לנו ולא ניתנה לנו קיימנות. אף על פי שיש להקב"ה להשיב אינו מшиб, אך אומר להם מצוח קליה יש לי וסוכה שמה צאו וקיים. מיד יוציאו כולם ועושים סוכות בראש גנותיהם והקב"ה מוציאה חמה מנרטיקדו ויתחמס היום, מיד יוציאו ועוזבו הנסוכות ומבעתן במצבה. על כן (אנ) [בר ישראל] לא נעשה כה, ונשא ברכה מאת שוכן דכא.

שינויי נוסחים

ב. סכלן מהר' מיטרלן יג"ז (1). ג. רטמי (1. שבט). ד. ר' כלן יג' (1.).
[כא] א. נמלות סוכה נקמת — נקלת רלה — לומדים... (2. שבט). ב. הוספה: מה לי ולגערס / ולגרא, רק... (2. 5. 6.); מקוט טיעופת, יפה לנו יצינם פה נוה סלקן וטקטן וכס"ג (1.). ג. ופלני נס וונעד (1.) ולמת (2. 5. 6.). ד. מוס קדין (1. 2.). ה. מלווי — חוקומי — ומורי (1.). ג. הוספה: מה לי דקילן סוכה מולה קלה — קילמי טפילות — נמו מטוס דמוי סוכה פטוטה קלה, סה סוכה נגמי⁸ ג"ה כנגד כס' ד' הומיות בכמינה וקלליה, לאן ר"ג נקלות ימוליס לkeys מזומיה. וכן פ"ק דע"ז⁹ למלי קרי אלה מולה קלה לסת נס פקלון כים (1.). ג. הוספה: פ"י לצכל יוס ממלה צוללת נאה דיעור למ' ליטך עלהס מממיום וטלומו יוס טוילא מנרכיה נלן טפילה כדי לסת נזומר (שבט. גליון). ח. ונילין / ווילין לפיס (2. 5. 6.); הוספה: וכל מילן טפילה ו לדין סקבי"ה נלן צעלילות עט צליותין, מקוט ליטלן גמי ווילין דמטכי ממימות למקומם ממש עד מגן למסלי, ומוקומם פטוי מל' חאל סגן ומפטערין גמי מכםין, פ"ק ציטט גומלן פ"ק (קדיזון) דע"ז (1. פ.). ט. נלה לו לעטום קר (2. 5. 6.). י. טכל יוס קולा (3.).

3. הנדרשות ס"י קנו ג.
4. ראה בערכו באוצר הגודלים ח"ח ע' רעה.
5. אין מדור אחר לתשובה מהר"ם ז.
6. ראה בביבורי יעקב שכח דכל דברי רבינו נאמרו בשאר ימים, אבל בליל ראשון עכ"פ יש להמתין עד סמוך לחצותה, דהרבה פוסקים ס"ל ואינו יוצא ידי סוכה בעת הגשם. אולם על דבריו ק"ק דהרי במרדי ראייתי נהוגין בן". הרי לדעת הביבורי יעקב לא אייר כי ראייתי נהוגין בן".
7. ראה לעיל ס"י יט הערכה 3.
8. ראה סוכה כת, אונפסק בשו"ע שם סי' תרלט סעיף ג.
9. כן כתוב בשם רבינו הדרכי משה שם, ופ"כ ברמ"א סעיף ז, ובמטה משה סי' תתקככ. ועי" ש"ת שוכות יעקב חלק ב', סי' י פירוש על דברי רבינו אללה.
10. ג, א.

שאלהות ותשובות מהר"ל

אחרינה⁸, ואותו טעם הוא עיקר כמו שוזכרה הרא"ש.⁹ וכן נתנו כל רשותי, ואין כאן ספק¹⁰.

אבל טעמא דידי' משום זה הכלול אחר המழיד ליתא, דזהו אירוי שמעמיד כל' לקבל משקה דאייריב' רבי מאיר בפ' קמא דשבת זו וקיים לו כוותה, אבל מעמיד עיקר הכללי הינו פלוגתא דרבנן בחמי' ורבנן פרך במה אשה¹¹ ואין עניינם לכגן, ואין למידין שם לעניין סוכה דהוי מחובר, והתאם פלגי לעניין כל' הי' גינחן עיקר הכללי, ולענין טבעת מחובר לבית אמר בדבוק לא בגין בית והרי הוא כמוהו, ולא משום חלק אחר המழיד.

7

[שאלות]

ובמרדי שחבר מהר"ש שלצטט¹² חלוק בירדו גשמי' קודם שישב בסוכת, ורקוק מדרנקט¹³ היה אוכל וירדו בו, ומכה זה פוסק שצורך להמתין עד חצות.¹⁴ ואיני מבין דעתו מה דיווק זה דמה צרך לומר דנקט אוכל ע"פ' שקיים מצוה קצת צרך להמתין עד שתסתורת, אם לא שנאמר שר"ל מدلלא נקט אפילו היה אוכל אין רוחה להשמע החדש הזה שפיה. ובלאו היב דבריו תמהין אשר אין צורך להאריך.

ואגב זה יורה מר מנהגו בשירדו גשמי' בלילה ראשונה קודם שנכנס בה.

[תשובות]

מה שכתבת א) במרדי הckettן דהרי' ב) שמואל הצריך להמתין עד חצות, תשובה מהר"ם היא.¹⁵ אבל לא ראיתי רשותי גונגןין כן, אלא בעת האוכל אזי' בתר ההיא שעתא, כדבריהם לשון שאר רבותינו דישער אדים בעצמו אם היה יוצא מביתו מפני צער כזה, כדאיתא בתג'ה במימוני.¹⁶

יא

[שאלות]

ואם נראה נכוון לכתוב תפילין ומזוות על עור בהמתה טהורה שנתגנבה מן הגוים,¹⁷

ה) "וְהִרְאָה", דפוקיס וככ"י.

א) סכתוג נמרדי קטע לסיר' כו', הל. 74, 3.מ. ב) נדפוס קרלקל: הסגנון ר', מגל ססלאוועה, הל. 74 ו.מ. כלפנינו.

8 מפני דין לה קבע.

9 שם, וכן כתוב תה"ד ס"י צא כדברי רבינו. אבל העיטור הנ"ל יכול כוון בעמוד 158 טור א, ר"ג, ר'טב"א ומארוי נקטו דעיקר התעם מפני מעמיד בדבר טומאה, ולענין דעת הרמב"ן עיין קרben נתגאל על הרא"ש שם אות ד.

10 עיין ב"ח או"ח ס"י תרלט (סוף דף שלא, א-ב) שפסק בר"ן וכוחמת רשי' ומחוץ לקושית רבינו. ולהלכה עיין שו"ע או"ח ס"י תרלט טעיף ח וס"י חרל טעיף יג וגונשי כלים וחוזן איש או"ח סי' קמג. 11 טו, ב.

12 שם נט, ב. טמוד ריד; א. 74 דף 50, א; ב.מ. טעיף יא: פ. עמוד שטן, שטט; א. 74 דף 53, ב.

1 שנחרגתן, כן נר' כוונת השואל.

ט"א נס"מ

ט"ז נס"מ איז'ן דטט
א"י גוד נטזק ס"

אטט גוד גנטיא גאנדר
ט"ז דטט גאנדר גאנדר

מִקְדָּשׁ פֶּרַת נֵי מִצְּרָיִם : (1) לְזֹוּזִים
לְבָטָן

השיבות

2

10

רְמַנּוֹתָה וְלִבְנָה וְלִבְנָתָה וְלִבְנָתָה
תְּרַמֵּן (א) מִסְתְּרַמֵּן מִסְתְּרַמֵּן
'גַּחֲלָן לְפִנֵּי רֵבֶת קָלָן כָּלָן תְּמַנְּעָן
מְרַמְּמָלָךְ מְרַמְּמָלָךְ כָּסָס כָּסָס כָּסָס
כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן
כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן
לְאַוְתָּה הַכְּבָדָה וְלִבְנָה וְלִבְנָתָה וְלִבְנָתָה
מְרַמְּמָלָךְ מְרַמְּמָלָךְ כָּסָס כָּסָס כָּסָס
לְאַוְתָּה הַכְּבָדָה וְלִבְנָה וְלִבְנָתָה וְלִבְנָתָה
תְּרַמֵּן (ב) מִסְתְּרַמֵּן מִסְתְּרַמֵּן
'גַּחֲלָן לְפִנֵּי רֵבֶת קָלָן כָּלָן תְּמַנְּעָן
מְרַמְּמָלָךְ מְרַמְּמָלָךְ כָּסָס כָּסָס כָּסָס
כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן
כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן כָּלָן
לְאַוְתָּה הַכְּבָדָה וְלִבְנָה וְלִבְנָתָה וְלִבְנָתָה
מְרַמְּמָלָךְ מְרַמְּמָלָךְ כָּסָס כָּסָס כָּסָס
לְאַוְתָּה הַכְּבָדָה וְלִבְנָה וְלִבְנָתָה וְלִבְנָתָה

שרד

שלמה
שי' תרמ"ג סוף' א' לא היה רשות להוציא חירות בנסיבות בו. כ' מה הנח טה שפְּרָבִירַן בסוף זה הוחזק מלחמת גבורתנו ורשותו דוד ערך במקומם של מושלים נספחים עלי' מוסכם בקשר לשליטה וטוהר הארץ.

בכפוף על מוגג כפיך כפיה כפוף כמו פירוחות גנטיסטיות; סקירה (*) מראה לנו צאצאים מותניים ולא נוראים.

בג' חרמרא פישט א' נאשען. פולחן גוּן גאנצונג זונַן לאָסֶב אָסֶן פֿעְנָה אלַּזְעִיגְלָה וְזַבְּן. נֵיבְּזַבְּן.

ענבים מ"מ בסימן ר"כ מעתיק דברי הד"ט
ומנהיגים בסתום דאם יש לו תירוש חדש
יקדש על היין ישן וכשיגיע לשחヒינו יטול
התירוש בידו כי מצוה מן המובחר הוא לקדש
על יין ישן עכ"ל וכן נהגו בק"ק ווירמייזא
משמע אף שכבר אכל ענבים מברכין זמן על
יין חדש ודלא בדברי הלאבוש וכן נראה לי
עיקר מילתה בטעמייה:

הקטן יעקב

פרי חדש אם יש לו וא"כ יוצא בזוה ביום ב' דר'ה בין חדש דהוי כשיוני ספיקא דפלוגתא להקל חזא שמא הלכתא כמ"ד שմברכין זמן בטליל כי אף בלי פרי חדש ואותל לצדריך פרי חזש' שמא הלכה כמ"ד שיש לברך זמן על יין חדש אעפ' שכבר אכל ענבים וכן יש להפוך הספיקות והויל ספק ספיקא גמור וכן נראתה מדברי המגן אברהם אף שבשים רכ"ד פסק שאין לברך זמן על יין חדש אם אכל

שאלות מה

ביצה ריש לנו אם ירבו נשים ביום ראשון של סוכות כי יש ממתין
עד חצות הלילה ויש שמשמין כבע ישועה בראשם.

אכן בתשובה מהרי"ל סימן קפ"א דף כ"ה ריש ע"ג מה שנדרפס בדפוס הענוא כתוב וזה למן"ש במרדי דהර"ר שמואל הצעיר להמתין עד חצות תשובה מהר"מ היה אבל לא ראייתי ריבותי נהיגין כך אלא בעת האוכל אולין בתר האי שעתא כדמשמע לשון שאור ריבותיו דיישער אדם בעצמו אם היה יוצא מביתו מפני צער כזה כדייאתא בהגהות מיומנו עכ"ל תשובה מהרי"ל ובודאי החשובות הם עיקר וכ"כ בתשובה מהרי"ל עצמו סימן ע"ז דהחשובה הם עיקר כיון שפטקו כן הלכה למעשה אף קצת פוסקים חולקין עיין בכ"ג ע"ש וכ"כ בספר הדורות קודש וכן עיקר מלהא בטעםםadam ימתין עם אכילת בני ביתו הגדולים והקטנים אין לך מניעת שמחת י"ט יותר מזה וכן כל הפסיקים הראשונים לא הזיכרו המתנה זו לענות נפש ב"ט וכ"כ המגן אברדים בסימן תר"מ ס"ק ט"ו בפרשיות יע"ש.

ועל הכת הנ"ל שרצוים לדוחק את עצמן
ולאכול בסוכה אף שיורדים טיפין הרבה

במסכת שנת תפ"ג היה פה ק"ק מיוחד ימי
גשמיים דהינו שני ימים קודם החג
החללו לירידימי גשמיים עד שנחמלא הסכין
בימים וירדו הגשמיים טיף להדי טיף וגם
בלילה עדרין ירדו קצת גשמיים דהינו נהילא
בתהר מטרא ונשאלתי כיצד יש לנזהוג כי קצת
רצזו לומר שימתינו עם הסעודה עד קרוב
לחצות הלילה ויש שרצו לדוחוק עצם לאכול
בסוכה אף שירדו טיפין הרבה מ"מ רצזו
לעשוה כובע ישועה בראשם להציל עצם מן
הגשמיים בכאן נשאלתי כיצד יש לנזהוג למעשה.

תשובה לא ידעתך איך מלאו לכם לעשות כן
להתחכם יותר מהחכמינו ז"ל להחמיר
בהתומרות תיתירות יותר ממה שהחמיר בש"ס
ופוסקים הראשונים ואחרונים ז"ל אמר רב סבר
מהדרי"ש הוזכר קצת מחומרא זו שכחוב ווז"ל
ופעם אחד אמר מהרי"ל סג"ל אם ירדגו גשמי
בלילה ימתין עם הסעודה עד שיכלו הגשמי
ואף אם ימשוך עד החצות מ"מ ימתין אולי
יעזרון עכ"ל.

דיאות מי
דרשו של
לשנות
ים דפוס
ידו על
צאתה כן
בתשובה
הכי כן
טן יעקב

ייחוגות
אם לא
ל תירץ
צשובה
ן בשני
חדש
לו אין
מורענן
כ אכל
צשובה
שאין
צשובה
לברך
כפסק
ע"ש.

בודאי לא שפיר עבדי כדאיתא בירושלמי פ"ק דשbatch ווזיל דכל הפטור מאיזה דבר ומהmir על עצמו ועשה נקרא הדיות וכ"כ הגהות מיימני פ"ז מהלכות סוכה וכ"כ בשו"ע א"ח סימן חדרל"ט וכ"כ בתשובה מהרי"ז סימן קצ"א בהלכות סוכה כי דרכיה דרכי נועם ואיכא ביטל שמחת י"ט וכן כתבתי בספרי חק יעקב טימן תע"ב ס"ק י' ודלא בתשובה בא"ר שביע שהניח ביצ"ע דמצינו כמה פעמים שהחמירו בדברו שאנו פטורין ובאמת יש להליך כמ"ש שם.

שאלת מ

מי שהוא אמר יד אך שכותב ביוםין כיצד יקח הלולב.

בשمالה מזה לא הווצר כלום בראשותיהם ואחרונים רק בא"ח סי' כ"ז לעניין תפילין הווצר פלוגתה זו.

ונ"ל פשוט משום דודוקא בתפילהין ישנן דעתות בזו אם הולcin אחר הכתיבה דכתיב וקשרתם וכתחבתם משמע דהקשירה תלייא בכתיבה משא"כ בשאר כל הדברים הו ייד ימין אותו יד שיש בכחה לעשות בה מלאכה ומה לי בכתיבתו כיון שעשוza כל המלאכות בשמאלי הינו יד ימין דידיה ולענין חיליצה ג"כ בקשירה תלייא מלאה אבל לעניין נתילת lulob אף שהלכובש בס"י תרג"א כתוב גבי lulob דדמייא לתפילהין לאו דוקא רק לעניין אטר הם שווין אבל לעניין כתיבה ודאי אכן לדמות דשאני התם דכתיב וקשרתם וכתחבתם כן נראה לי:

הקטן יעקב

מי שהוא אמר יד דהינו שעשוza כל המלאכות בשIMAL וק שכותב ביוםין מה דינו לעניין lulob אם יקח הלולב בשמאלו דהיא נחשבת ימיןו (שהוא ימין כל אדם) כפי מנהיגנו ע"פ הרא"ש ומהרי"ל או נימה כיון שכותב ביוםין יש ליטלו כשאר כל אדם עכ"ל השאלה.

תשובה הנה באמת הפסוקים סתמו דבריהם בדין זה גבי lulob אפשר משום דין נפקוחה כל כך בהז דהרי אף אם יהפ"ק יצא גם בלאו הци ישנן דעתות מחולקות בלולב או אמרין דאולין בתר ימין דידיה או אמרין דאולין בתר ימין דכווי עלמא ע"ש בטדור או רוח חיים סי' תרג"א ובב"ח ובשכ"ג גם בא"ח סי' קנ"ט סעיף כ"ד כתוב דבאטר יד חולצת בשMAILה וכותב שם בשו"עadam שליטה בשתי ידיים בשווה חולצת ביוםין אבל אם כותבת ביוםין וכל המלאכות הוא עושה

יעקב

אורח חיים / שאלה מ

ועוד כיון דבש"ס מדמה דין זה לעבד שמזה כוס לרבו ושפכו על פניו ובמ"מ ייחזק למזוג בע"כ בודאי יכעיס עלייו יותר כיון שמסרב ועשה נגד רצונו בודאי נקרא חסיד שוטה והדיות אלא העיקר כמבואר לפנינו בשו"ע והסתממת הפסוקיםليلת הראשונה יקדש בסוכה ולאכול כזית בסוכה ולברך כדינן לישב בסוכה ובليلת שנייה יאכל בביתו ויקדש בביתו רק סוף האכלילה יאכל כזית בסוכה בלבד ברכה ויברך ברכת המזון בביתו כן נראה לי הקטן יעקב

שבו

(14)

سؤال השואל

על תמיותה הירושלמי
ל"א ור"יمامתי
ולאכזר שבירושלמי ב
והזאת אחותפלן ר' אליעז
תשובה אין נגאלים לע
לפניהם זו שום שי
נכונות הגשים בכאן

תשובה הנה באמת:
שמעתי הרבה

הן ורבים מדורשי ר' ש
ונפיגאנות בעניין זה גם
באותה דרושא אל עכש
אלבבא דפשוטא זו
המעיקרה לא קשה
הדרשו

ט"ז ל' הירושלמי ש
יהושע הואיל וא
בחנו למה הוא מזכיר
משיב הרוח ומוריד
אץ לעולם יהיה מוצי
מחלפי שיטתייהו דו

سؤال השוא

תגובה שמעתי בשם:
נד חנוכה אף

בא

בדיפריש הרמב"ם ז"ל ב סכנתה בעצמי שמתה נפ ירד מעל בהמתו וישב בבית הלו היה יכול לקו רוכב על בהמתו כו'. ונ נפשי בכפי כו' מפני ד דיק כן שהוא בעצם זו,adam לא כן הוה ליז הלسط

אבל אכתיה קשה דזה פרק קמא דשבת פ"ט הלכה ב') כל הפטור נקרא הדירות. ואם כן ה הוא. וכבר נזהרו מזה ו ר' אמר) שכחוב דבחנות הפתילה ולכבותה כדי דזה אין הלכה כרבי ו עוד כו'. ו王某 יש בירושלמי כל הפטור מן הדירות אלא כשבועה אבל הכא אפשר לומר לעשות אותו בדרך חוץathi לאטויו כשלא יה ר' אליעזר, אלא להנא כן דאיقا טפי שלום כי ואף בחול הי' עושים כן כחוב בטפר התורה מה לעני שרוטות תפילין ו שמשרטט, ע"פ שמן ד כיוון שעושה השרטוט ולא משוט

ואגב דעתך יידן לך ו הדבר וכו' נימה

ונוהגות הנשים להדליק הפתילה ולכבותה כדי שתהאה מהובהבת וייחזו בה האור היטב ומנהג יפה הוא. ומיהו הלכה כרבי עקיבא מדליקין ע"פ שאינה מחורכת דברי אליעזר שמותי הווא³⁵ ועוד כו' ע"ב.

ואני שמעתי ולא אזכיר³⁶ היאן כתוב ומנהג יפה הוא, דהא בריש פרק קמא בדברכות (י, ב) תנן אמר רבי טרפון אני הייתי בא בדרך והתייחס ל��ורות כדורי בית שמאי וסכנותי בעצמי מפני הליטרים אמרו לו כדי היה לחוב בעצמך שעברת על דברי בית הלו. ומכאן כתבו הפסוקים ומכללים הטדור או"ח (סימן ס"ג) בשם רב עמרם מי שרוצה להחמיר לעמודו כשהוא יושב ולקרות קריית שמע מעומדר לא יאות עביד ונקרא עבריינא וצריך לגעור בו, שמצוות אף מושב. ואם כן הכא נמי היה ראוי לגעור בהן ולמחות בידן כיוון שנוהגות בדברי רבי אליעזר דשמותי הוא דהינו בדברי בית שמאי. וכי הא גונא כתוב הרב מהר"ש לוריא ז"ל בתשובה סימן נ"ז על מה שנוהגות הנשים שלא לאכול בשיר באוthon ג' שבועות שבין המצרים ומוסיפין עוד עד שבת נחמו, ואפלו התרה לא צרייך ואדרבה לא יאות עבידי ויש למחות בידם מדפק ובא בהבאה (חנניא ל, א) דהלהכה כרבי מאיר דלאחר החנניא מותר מיד ודלא כרישב"ג דאסר כל השבת, והביא ראייה מעובדא דרבי טרפון. ו王某 יש לומר דלא אמרו לרבי טרפון כדאי היה לחוב בעצמך כו' אלא מפני שמסר נפשו לעשות הלכה למעשה בדברי בית שמאי ולעבור על דברי בית הלו

הריגשו בזה התוספות והרא"ש בפרק קמא (תוספות ט, ב ד"ה בתספורת, והרא"ש פ"א פיסקא י"ח) ותירצzo בטוב טעם ודעת ז"ל, ואות כיוון שלא פסקין כריב"ל אם כן נוקמא למתניתין במנחה קטנה אבל בגודלה יהא מותר לחתיל אפילו בסעודה גודלה, שלא מוקמינן במתניתין במנחה גודלה ובסעודה גודלה אלא משום שלא תקשה לריב"ל ואנו לא סבירא ליה כוותיה. וייל דנהי שלא קיימת לנ כוותיה בהא דאסור לטעום כלום קודם שיתפלל אלא מותר לאכול פירות, בהא מיהא קיימת לנ כוותיה, שאם התחיל לאכול סמוך למנהga קטנה שמאפיק, מdalא משני לא קיימת לנ כריב"ל, עכ"ל. ובזה נתקימו דברי הריב"ף והרמב"ם וסמ"ג והרא"ש והטור כהוגן וכשורה כהלהcame לשמה מסיני מסורת והאל יכפיל שכר טרחנו אשר טרחנו לדונם לזכות וידין אותן לכף זכות.

סימן ב"א

7 בפרק במה מדליקין (שבה כת, ב) תנן פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה כו' בה ר"ע אומר טהורה היא ואין מדליקין בה כו' ובגמרה רבא אמר הינו טума דר"א לפוי שאין מדליקין בפתילה שאינה מחורכת. פירוש לפוי שאינה דולקת יפה ואתי לאטוי, ורבי עקיבא לא חייש דילמא אתי לאטוי. וכחוב שם הרא"ש (פ"ב פיסקא י"ח) ז"ל,

35. שבת קל, ב, נהה ז, ב.

36. עי' ברבי יוסף או"ח סימן וס"ד סק"ט.

גראן נועדazar קיילוחה וטיז

קידוען טאגין

היהתי קווה על זה המאמר, ועל הא דאמרו (ירושלמי נודים פ"ט הלכה א') לא דיק מה שאסורה החוראה היאך מצאנו ידינו ורגלינו בבית המדרש שהרי אנו עושין הרבה דברים למאות ולאלפים שהוא פטורם מן הדין משום חומרא ופרישות, וכן צו החכמים יכמota ב' א) קרש עצמן במותר לך, וכן אמרו (שם כא, א, מז'ק ה, א) ושמרותם את שמורתך עשו משמרת למשמרת וכנהנה רבות³⁷. והיה נראה לאורה בענייני לישב שלא אמרו כל הפטור מן הדבר כי אליא דוקא על דבר שלא יכול לבוא לידי איסור דעת לא שירק בה חומרא או פרישות. שוכ עינתי בירושלים במקום מוצאת הדין ומצאתי שם דליתא, וזה היהירושלמי רבוי מישא ורבוי שמואל בר רב יצחק הווון יתבין אכלין בחדרא מן נשטא עלייתה אתה ענתיה דצלהותא קםליה ורבוי שמואל בר רב יצחק מיצלייא אל רבוי מישא ולא בן אלף רבוי אם התחליו אין מפסיקין ותני חזקה כל מי שהוא פטור מן הדבר וועשו נקרא חומרא, אמר ליה והתניא חתן פטור חתן אם רוצחה לדורות קורא אל יכיל אני פתר לה כר"ג ואם איני שומע לכם לבטל מנוי עול מלכות שמים שעשה אחת, ע"כ. הרי קמן מבואר דאפילו על דבר שיכול לבוא לידי איסור אמרו כל הפטור מן הדבר כי. ואדרבא מדברי ספר התמורה בהלכות תפלין שהבאתי לעיל, משמע בהדייא שלא אמרו הפטור מן הדבר כי אלא דוקא על דבר שיכול לבוא לידי איסור וועשו משום חומרא, ולא בדבר שלא יכול לבוא לידי איסור כמו תפלין אם משפטין וכנהנה רבות. ו王某 מא י"ל שלא אמרו קרש עצמן

בדיפריש הרמב"ם ז"ל בפירוש המשנה ז"ל, סכנתני בעצמי שמתני נפשי בכפי לפי שהוא ירד מעל בחתמו וישב לארץ והטה ועל דעת בית היל היה יכול לקרות ק"ש והוא הולך רוכב על בחתמוכו. ונ"ל הא דיפריש שמתני נפשי בכפי כי מפני דלשון וסכנותי בעצמי דיק כן שהוא בעצם הכנסים עצמו לסכנה זו,adam לא כן היה היה לומר וננסכתי מפני הלאים.

אבל אכן קשה דהא אמרין בירושלים פרק קמא דשבת (פ"א הלכה ב' וכן ברכות פ"ט הלכה ב') כל הפטור מן הדבר וועשו נקרא הדירות. ואם כן היאך כתוב ומנהג יפה הוא. וכבר גוזרו מזה התוס' (שבת לט, א ד"ה רבא אמר) שכחטו דבחנים נהגו הנשים להדליק הפתילה ולכבותה כדי שתהא מהובחתת, דהא אין הלכה כרבי אליעזר דשםות הוא ועוד כי. ו王某 יש לומר שלא אמרו בירושלמי כל הפטור מן הדבר וועשו נקרא הדירות אלא כעשה אותו בדרך חומרא, אבל הכא אפשר לומר שאין הנשים מכוננות לשעות אותו בדרך חומרא למיחש דילמא אני לאוטוי ככלא יהיה מהובחתת כדיחס רבי אליעזר, אלא להאנתם ולטובתם עושם כן דאייכא טפי שלום בית כהנור דлок יפה, ואף בחול הי' עושים כי. וכי האי גונא ממש כתוב בספר התמורה (הלכות ס"ת סימן קצ'ו) לעניין שרוטות תפלין שלא נקרא הדירות מי שמרטט, ע"פ שמן הדין אין צריך שרוטוט כיוון שעשו השרטוטין כדי לכתחוב ביושר ולא משום חומרא.

ואגב דאתא לידיין לך מימרא כל הפטור מן הדבר וכו' נימה בה מילתא. כלימי

37. עי' שבות יעקב ח'ג סימן ל"ב סק"ב, שבת של מי (שבת י, א ד"ה ר' רמיה).

והגמרא גם ברוחות הפה
ולחדרים גם ישנים עז
שהאהבה נפשך החכמה וاعן
וראש שכבר קדמון הרוב
שטיין זיל' באורו לסמ"ז
קעיג' ע"ב נו, ב) בקורסיאן
וזיל', ונראה לי שלא קש
בפרק הפעלים מיריע לענין
כיד חכמים להפוך ממו
הפרק ע"ג שדין תורה ל
פרק איזהו נשען (כ"מ עד,
קניא ובatterא דנהגי למ
בירושלמי דאלמנה לכ"ג
איסורא ובאיסורא אין שי
האסור מהמתנה להבי
רופפת הלך אחר המנהgo

וקשה לי על דבריו שכטב
שיך להתייר דבר
מנהג, והא ליתא דהא גרט
רבה (מנחות לב, א) ובפרק מצ
קב, א) אמר רב כהנא אף
אליהו ויאמר אין חולצין בו
אין חולצין בסנדל אין ש
נהגו העם בסנדל כו). ש"ט
עבדו איסור שבקין להו
שהרי ידעין על פי אליהו
הפק מהמנהג ואפילו הכוי
לו שכבר נהגו העם בסנד
דורока כשהמנהג הוא בו
מדרבנן כליצת הסנדל ד
בין במנעל בין בסנדל, בכוי
אין שומען לאליהו ובכוי
דאמרין בירושלמי המנהג ו

בשיקול הדעת וכמה מנהגים גרוועים דלא
אוזלין בתורייהו כדמפרש ר"ת בברא בתרא
(ב, א חודה בגויל) גבי הכל כמנהג המדינה.
גבי גויל וגוזית כו', ע"כ. دمشמע שאין
המנהג מבטל הלכה אפילו לענין ממון אלא
דורא מנהג ותיקין, דהא אמתניתין השוכר
את הפעלים קאי ולא גمرا ערוכה שניין
בפרק הגוזל בתרא (כ"ק קטו, ב) ובבלבד שלא
ישנו ממנהג החמורים וממנהג הספרנים,
אלמא דआ"ג דין תורה לחשוב לפי ממון
ולפי משוי, מכל מקום המנהג חמורים
וספניהם מבטל ההלכה, ואיך אמר האור זרוע
דಡוקא מנהג ותיקין מבטל הלכה. ולא עוד
אללא המרדכי בעצמו כתוב כן בראש בבא
בתרא (סימן תע"ז) זיל', והרב רבי אביגדור
כהן השיב זיל', איש הבא אל עיר נושבת
יהודים אם ציריך ליתן מס תוק י"ב חדש,
אם מנהג קבוע שם לחובה אני יודע לפטרו
בדתנן בפרק הפעלים הכל כמנהג המדינה,
וגרשינן עללה בירושלמי זאת אומרת המנהג
מבטל את ההלכה כו' עד אלמא מנהג בני
העיר דוחה את דין חממי הגمرا, ע"פ
שמצו לו סמרק מן המקרא ולא מנהג
חכמים בלבד אלא אפילו מנהג החמורים
והספרנים יש לסמן עליו כדאמרין בפרק
הגוזל בתרא ובבלבד שלא ישנו מנהג
ההמורים וממנהג הספרנים. ובפרק קמא דבבא
בתרא (ה, ב) אמרין ראשין בני העיר
להתנות על המודות ועל השערות ועל שכר
הפעלים ולהטייע על קצאנ, עכ"ל. دمشמע
דבמנהagi ממוניות לא בענין מנהג ותיקין.³⁸

ולק"י גוזתך גזירות מלך שנANTI את מתני
וואקוט ואסובבה בשוקי המשנה
שאין לו ראייה מן התורה אינו אלא כטוועה

במותרך לך דוקא שלא לך אחר
מותרות אבל לא לאסור עליו לגמרי איזה
דבר מה שהתרה התורה, וכי היא גונא מה
שאמרו עשו ממשרת למשרת, ועודין
הדבר ציריך עיון.

סימן כ"ב

שאלת ממי אח החכם שלם סיני
ועוקר הרום כמהר"ר ברוך י"ז
דבירושלמי דמציעא ריש פרק השוכר את
הפעלים (פ"ז ההלכה הלכה א') שנינו עללה
דמתניתין דקתני הכל כמנהג המדינה אמר
רבי הושעיא זאת אומרת המנהג מבטל את
ההלהקה. משמע דהמנהג מבטל ההלכה גמורה
כגון הכא גבי פועלים דמדאוריתא חייב
הפועל להעריב כדיין בגמוא דין מקרא
דייצא אדם לפועלו וגוו, מכל מקום אם נהגו
שלא להעריב איינו יכול לכופו, ואילו
בירושלמי דיבמות פרק אלמנה לכהן גדול
(פ"ז ההלכה ג') שנינו אם ההלכה רופפת בידך
הלך אחר המנהג. משמע דడוקא כשהיא
רופפת אבל ההלכה גמורה לא מבטלין מקמי
מנהגא.

עוד שאלת קושיא אחרת הייך כתוב
הمرדכי (סימן שע"ז) בשם אוור זרוע
בריש פרק השוכר את הפעלים על
הירושלמי זיל', כתוב בספר אוור זרוע (פסק)
ב"מ סימן ר"פ כגון שהוא מנהג קבוע על פי
חכמי המקום כו' עד וזה אמר מנהג
מבטל ההלכה פירוש מנהג ותיקין אבל מנהג
שאין לו ראייה מן התורה אינו אלא כטוועה

לכון נ"כ דכלהך. בconi נאשוך מ"ל דכלהיך ולוייבך
ז"ו. לכון על ר' מהמן עפמ"ק חמוץ כ"ק דף ג'. ר"ס
ול רם וממעניין צויל ולם הום כל קלו ריק נויל דיל
בכראיה הכל בון ט' לומ' כמייב' בקריה רק יופען
זחובו זיך כל קלו טלי' מיטומט דטוויל אלם חדס ותמייב' בזוקון
זפפי' על מולד זוכניעי' חמוץ כ"ק ק"ה. ד"ה ואל יוכנע
לעכ"ז חמוץ פמיס' ל"ה. צו"ה מלוט' שוכ' להויתי ממדח
זגניעי' חמוץ יכמאות פ"ז חוולה נצבל נגה חוולה
ס' למחז' וטוק' ולו' מיטיכ' קול' מהלבי מונצ' מי' מעדיפל
לה מינה סמס' למש' מיטומי' להכ' נל' כת' מיטומט וסומ'
הממאט לדכלי' טס' כ"ק. ספ"ל טפס' מ' ודכלי'ס' חמדיס'
כו'ה זל' בט' דמאנומה י"מ: סל'ל דכטב' ואכתי' ביני' מהן
קקמון ולפפי' מוה מיטומט דזוקה' מקמיה'ס' מל' ל' חמון דהה' מושטן
הכהונה וול' מה קקדוס קמיה'ס' מל' ל' חמון דהה' מושטן
הה' קול' הול' למאנמה יטלה'ל דכטב' בהה' קרלה' וול' הומנתה
דרכטיס' וטפין מינט' ולפפי' ט' הכה'ל' יטון לאטה'ל דהלה'ס'
ל' כה'ל' [ולג'ל' דכלי'יט' ט' מוקס' לדמות דכטב' דפליך
גלא' בצע' ק' טלון טלי' מטוגה' ר'ג' נופיה טדר' ציה'
דרכטב'מו צב'מ':

הוקף וכטבמלן היה כפין ע"ז ו"ל וסבדר נמבר לחכמים
ולרלו' בחכםות טרלו' לכו' ע"ז. וכן מל'ו' לפטומים כפין
לטוטן ען יפה כמוציאר חולון קל'ו': דמיון גמור מדריכן
עלגאות ל', מלרכנשס ה' קצואן רק צנין יפה דינען ל',
ממחמייטס. כן ננ"ד להו ע"ל לכוף ע"ז דק'יס מל'ת חמיזות
ויליהזווים למטען צטודס ה'ג'ג' מעיקר קוו' טימל'
בגמולי. ט"ז צגנולט היל' יומל' ז' להל' דמאלידין למ"ד
קוטרש קו' רק מילענן :

אשר מילען קי' פמ"ח מ' קפ"ז נעל רמ"ס פ"ט
מאנ"מ ס"ה דיוקן ונכל' ספוג בור לאלי נרמ"ס פ"ט
פי"ל מפקת'ם פוםך לבנן לדבש'ס וכילא'ס כטירס צו'ל
ונע'ן חריל' וארלמג'ס ס"ל כרי' נחמן במחות'ו יי': דממלק
כין מינמת כיאיס לungan יטלאל מנמה יטלאל דנט קמי'ה
ההו' מוקמי'ה ואילך מנות כוונה לימר נעל ליל' קה' וכילא'ס
שכאנק'יט בור מינמת כיאיס וטל' צח' קמי'ה קו' מיעיקר
כשש כוונה וכפ' ט' מוכ'ם קהי' נעל מינמת כיאיס וט'ל'
פ' לדפסן בור וט'ג'ג' ולכע פליק' מל'ו' לר'ג' מוכ'י קמי'ה
ומסכי' למדני' נז'יק' מונמאת יטלאל מוש' האס קטלה' צו'
ה' רבע' גו' ברכ' נזר מ"ט ברמ"ס כל'ג' דל' מט'

סימן צח

בדיו ישיבת אשכנזי ערך בזורה

לנבי דין תלמיד מדריך קהה כללו מופלאת כתנות נקליה וקהלת כות בנסיבותיו וולס נמיין הרים פ"ה דמש סמווט ומוכן מן אלרך חטיב כללו הרהר לו כן צבאייה והנה נכבר כתנות ש טעם כלו לייב נסcols בקמ"ט כדו שלם יקי' ואלול לקמ"ט וכן ניכרנו חותם סוכחה מ"ז כד"ק מילאכ למןין לווב ומ"מ פסקין דמייב יתכןין לדקמת מלה ק"ט בזקינט בסוכה מילר טפיקום ליוםך דומה זה. הלמס כ"ז טזנינג נזוס להמנס ליטכ בסוכה כלילא לנוין חוויך וזה ודורי קמ"ט מירק לנבי סוכות כהמוד והון סכלה לוולס בקמ"ט שאהו נמייק ולחותה נמייק נטכין קמנפל פ"כ זטמניי טעלס לו יוקבין בסוכחה :

ובזה ע"ט ליטען טפילה דבורי קמראלי פ"ב דסוכה סכ' דסוכה סקלער לטיניה נס היליכת פטולה וכקפקת קמ"ל כה שטוח סוכה וטל' וטל' ח' הל' ליטן נס ואחר יי"ח בהלילך עוד יט' נלקחות כי קס נפי' וכא' קמאלש עלהו דבזה"ז להין וקניש נסוכה נמדינות אלו מפי איזונה ומ"כ ק' דה' ח' לך' יי"ח נשלילך צמוכה ואחר מליכין ליטן סוכה ונגרה לדין דמקולו מפלוך רק ימיס דמעטט וול' נלוט ולפ"ז לא"ס מוויך ליטן צמוכה דעיקר זמן טינה פום בלילה למפלוך בקרלו נפנין ק"ס דלילה זמן ביכחה וכט"ס סוכה דלהסוכ ליטן צויס כתנית לטסום לך' דילמי' ממלאוים ואלטוק כתא' דחוו אסואן רק מדרקל גאנץ חזז מפלוך הי' כלעת מהויויס גנדבי וכמו דלון דרכנן פועל דחוויימל פ"כ ח' ג' דרכ' הגאנטך רק מדרקל יעכ' מוויך קמפלוך נקלה' גונדולא מוא מלגנו ברכמ"ט פ"ז מ"ז בכווית גכליה כי'

7 בטור הווים ס"י מלהמ"ט קובע כמג"ה טם ויט טלאן
ויקבון נס בטללה ובוים יוקבון נס וולינו מנוגג
טכל"ל ומג"ה כי צמלה מינטו יש מהקיס טנוגין קר בלאו
בן מלוכומיקס וככ"ז מירן מנוגג ע"ש. וכןן שמענו טליין
לזיקס גוזלוס קאנגו בן נגע"ד ליקבון המנוגג טיקתוט נס
על"ז דין ע"פ חורה פגנליה. ולמה כסולס מע"ז כסכות
הצבע ז' יומיוס וכו' זו חייט חלה יומיוס בלאו וכו'
נהלמל כלן כסכות טבטו ונחלמל נמלוחיות מטהנו מה להלן
יומיוס וטהני לולות אף כלן יומיוס וטהני לולות. וכשה מלעת
סחורה כזה גראפ"ק דיזמלה כי: מי מיליכ מזוי ודנוך סיוע'ס
[נסכונן] גל בעש פיעבה ואלו [נסכונן] טפל דירית צע'י
פיישקה נאה קרי נטמ"ע טפל לטאות. ואלו נטמוניין מכוול
לטיפך לטמ"ע חטאוב עיקל גנד כסכות וכשות קוח ריק קאנגה
לטמ"ע דזומיך דמלוחיות טאו ריק ככנה לאקמיין דמלוחיות
ונוח ט"י סעיקר וכ"מ נזא"ק וכטודילס לדמ"ע יומל טיקל
מסוכות. נכה מוש דיק כי מטאוטיס כסכות מלך מהות לה'
סוכות עיקר ומולד מנות לה' טמ"ע יומל טיקר זוכביז'
יש נפלום לאקמיין זיל' כלוחוא מקומו שט כי משי מלחות
לרכך לה' ומולד מליחות כל' טו' כלהון מלך ממה קפהו
מפעת מליחות הצעי זקנישס הנטן :

אמנם חיו טוכה דילנה דוה ולפי' מטמולויס נעהה
לטנעין זה ודרוי טוכקה טפל לאקמיין געלט זומיה
דמלוחיות טלמייס ממו ודויס נמה דהמליין ז"מ קט"ז
דריפוי נמ"ד נל' דרכ"ט טפמל ודקלה מ"מ קיל דמלופט
מושחך להאנון רבבי' ביון יחוותם גבר בוחר ברכך ספוג

גראן'ס נסיך בראונר ווילס

לעומת הדרישות המודרניות, מושג זה מתקיים רק במקרה של מושג אחד בלבד.

ר' עזריאלי ג' ינואר 1981

לוי במשי יוזכּ ברכינו לוי במשי קובלן מביבו קהילת ק"ר סולס
ובכ"מ לאחדין מוסי יקסיס ומול וויה ד"ה לי' דטמ"ב סולס
לבד' עדין מוקש דכל גלויה טולך ניכומו עי"ק וע"כ
לען מרבנן בכל פטס פגכם נטולס דל"ת הפקק כלל
ולידלכון מה טא"ז חוץ לנטולס פעל ונגלס צוונין נטולס
יתתקבּ בעין מדורו וווערטס לאה דהמאלי' גבען מלט פעל נפכן
ל"ת הפקק בין גרכם המוליע נטנודא קאטע מלכלי סטנודס
מהחמת נזון פטס קובלן בפת' סי' כי"ר. מוש טהויה פטס
בנון פטס נטולס חהפל זה גוון טנס נטולס קיטמלה קיטמאל

ומען לדכרי מלחתי צפיפות לוכומות טכ' דמקיימין מנות
סוכס ציירומטי וככיהו'וי ולכך תמה' כיינטיש
יעמם המכ ציירומטי מה קוטס מותה ית צוה ונכח'ל ה'צ'
פונכ' וק'ג' :

וְתִּאָכֵן פ"ז, ל"ה כ' סולח ק"לון ב"ה ר"ק ז' מ"ל ז' וכ"ן
במוקטס פ"ק ו' י"ט ה"טול נ"בר ל"טכ ב"טוכם ב"טונוט
לולא דוח כי' ולפ"י ממלוחות ומ"כ טוב בע"י טיבי ר"לו
לכינה ונמקום נ"ה ק"ל"ע נ"טנ"ה ח"ן מקיימין מ"ה
במגנוות לולא. ולי"ט זה ה"קளיט מה לדלמי' ק"ל"ע על מה
שנקטו נ"בר ל"טכ ב"טוכם ב"טונוט ולמה מ"ה
מכלון ב"טכ פ"טט ט"כנט ל"טכ ב"ה ו' ר"ה ז' מ"כ כ"ז
ולכ"ל דהנ"ס ב"טוכם כ"ה. ר"ה אל' י"ד שפ"וות חי"כ מ"ט
למ"כל נ"טוכם ולי"ט מ"טטכ הקטו כען מהו מה זורה
ח' צו"ס ו' ב"טיל"ה. מ"ט סולח ח' צו"ס ו' ג"ל"ט ומ"טוט
מה ד"ריה ח' צו"ס מ"ט ל"טל מה ג"ל"ט מ"ט סולח ח'
כ"ט ה"כ"ל ח' צו"ס ל"ט ל"טל ס"ה ג"דר ד"ריה ק"ל"ט י"ט
מו"כלת ב"טמ"ט וכע"ז ב"פ"ק ד"ו"מ"ל ל"טט ב"טמ"ט ל"ט
ד"ריה וס"ג מה ק"ל"טס כ"ט ל"טפ"טס ח"ן נ"טוכם ח"ן זה
מאנגד ל"טוקה ג"ל"טב וט"טוי ט"טוי כע"ז מ"טוט מה זירק

עֲזֹרְיָל בפכניות דליהן ס"ס טמקייס מילא ה' דילמא
הלה כמ"ש דב"ק סיטה רלווי ליטיגא קליטת דהויל
נס קוס רלווי לטינה כלתך עינויו קרוות נסחים נסחים
מלודים קיננס גמונא נס טוס טסנות דין ואון הילגנא
מולנמאס מוש ע"כ מופר לנכלך נסומה צמוכת דין

ולבב כייל' מעלה מוו דלק מי שופט כבוד צמלה
מ"מ יכול לברך ליטב' כסוכה בקעת טמודה [מ']
ב"ח ומ"ה סי' תללע' מ"כ' [זאת] לד"ת לעין מ"ה בצל
לקיים ט"כ כסוכה קוש' חוץ נסוק על פיקדיה גופה לעין
וזה קפ"ר סי' ספק אין טמודה לטמודה וטפל יכול לברך:

לענבי זה כי ספקן אין שווה לאוכו נכל מטה ע"כ
 קבשו הכרמל בכל מושוס מלכ"ר בזוטית".
 וurtherה נכל נדי' וה' אלס ימוך דסוכס בלון לתיו לאכינה
 אין וולאן כה הפי' נטלילס טינו מוקס גאנט
 כען מדלו מ"מ נעל"ס חיכ' קלה מוקס מפלחה פגוז'ק
 ציו' ציו' מגן פמלהו וכל פונטהו ער' פט מותא צל
 רקטות לדעין וזה גל בש כען מדלו דהלי הפי'
 גטומים ליל'ס כען מדלו מקייס מותא זו וו'ק' פאל'ס מיל'ס
 עגל שווה להילא כסוכסה ה' במקום קלינעה לרוי נזינה
 ואפקל לדס בסה קויע' קלה ב' מוניס כ"ל ז' לייט מותא
 גמורה נחלמייס טויט לאס סוכס קווכ' לאיו נזינה ונס
 האלון קלה מוקס ניצ'ה בסכס ז' :

סימן צט

בשוגן כירעת א"י שיצאו לחוץ לארץ מה דינם לעניין תרו"מ

כלל טהרת מטהריה גאנן אין נקלען ער' נקלוות זמאל' זומא'ג
למעלה פירום מן הגליל ליווה דפ' כ' דמעשרות ער' גאנז'ער
דר' הולן מסס ער' טמגער למקוס האום סולך ער' קרי במאסה
עס ער' טיגער למקוס האנטה ווי' ער' גאנז'ער למקוס
הלאה ואיל' ער' סכת ער' סס מאכינן לביט במקומו במקוס
שיטטל ער' ליאס סכת ער' מוקס קליינה ייקנונג נס לאון
המאטוציאס וגס גראמ'ס פא'ל' פא'ן כנעם נארס בנטיס
בדורך מכם וווע' האל' נאודו נאודו ער' חאנז ראייט
פאי האנט ער' ער' האל' ספק ער' ער' סדערו להוליכן קוי'
בדורך ולוך קרי' האל' ספק ער' ער' סדערו להוליכן קוי'
ס'ס בדוחוריימעל' ווי' ער' נאודן ער' ער' סמיה קלאה גראמ'ס
הראפ' נאמלאו גאנ' פטוריין זמאל' ער' לילחאנ' ער' ער' סמיה
ער' ער' ער' פאי האנט ער' ער' דנס נאילחאנ' ער' ער' פטוריין ווי'
דר' הולו' פוםקיס מילומת פילומת לדרכן ער' ער' קוי' ס'ס
ברדוויימעל' ווי' ער' ברדרכן :

אמנם י"ג מוע פלוגה בז' רמ"ס ליהי"ד לדלאג'ט פליות ה"י צילו' דמו'ל נגמוני פטורי' ממ"מ הטפי' מלרכן וליהי"ד חייכן מיליכן וווע"ק דע' פאנץ' קהנונג מחויך דהוועיגע וכיוון לדלאג'ט' יאל חווינ' גע' יוישלען כל קאיל לד"מ חייכן מיליכן:

לענדרוין יס לדון רם"מ קו ספק לדangen דסוי פלייט
מונגפ' פולוין מלה"ס לרמנ'ס מלומת פלייט
דיהוריין קרי ס"ל מלומת צה"ז וליכן וללה"ד למוכמס
צה"ז ולהי"ד גה סטילע ל' כרוכ פסקס למוגמת פלייט
ונוחן דגן מלומת ווילען קו דליכן ווילע טיט'י קני פלייט
האן צוה יצקת מלומת רק מליכן וכיוון ללרמנס פטורי
באלל למואל קו"ל ט' לדangen וליכלום הקטנה דלהיט נאכ'י
ונס כפלגונט גלאהנטה כל גראטס וגראטס'ל ל'ס תמלחת
באי"ז למואל חס פעריא הוו נא גאל גאל סדר' נקולם :

לחריה-ג חוויב אבדיק טעראסטאגי פַּלְיִיטָא.

ענ"ד ספק בכילום כי טינגו נמו"ל דרעת המל"מ בדעת הטמפלרים דלאס נטמלו רצויים ביה"ז וילו נמו"ל חייכין במילומות וממבראות מטה"ש ובעת שב"ה יוז"ר טמן קל"ט לטיפך וכ"כ סמכ"ח מ"ק"ה דרעת המתג"ב סוף דמי"י כלהן נמו"ל למול מליחות פטוריין מה"ט לך כ' סס דרטם טרנ"ב זל" מפורך כסמל"מ זולענ"ד גס נטמל"מ יט לאסטמפק אהס סני במליחות ביה"ז הו בעש נמי לרהייט פסי הקב"ה דלוך נגמר לטפל רק בכלה"מ פפי קב"ה ופ"ס צויה ניג"כ דמיוחות מועטיל רק למיוח נמו"מ חכל דל' ציטיס הנטול מסוס טבל וכ"כ הפקאנ"ה והו"ס יט' וצמרות נטהיל בתועל נחטו חיות טקי"ב נמ"ז ונלה יומל ומירב נטרא"ט למוקה בטמלה חדל אין חטור מסוס מכל מונס מטעמומי הפטוקסיס בכ"מ דכלה לחויים פפי קב"ה לה כל' חותם נגוז"מ אלה"כ זל' לדחמי מוקה ולכו"ם לייכ' חומנס בכ"ה יונו"ת תולחו טל כסמל"מ ניגילן :

בוכוכה, ומוקים מושב כמקוינה, וכך: לזרע מלבה, ובז במאמי תע"ג. ולח"י מה זוויל צוככה (כ"ה ע"ג) מקיים מלוויינו. סולב ומולב; לשלטוסון דאס צהטאל נקייס טילס פגען, ורק מל' מומורה עטה (עין ממה'ב' ס' טיל'ל' סק"ה) כה'יך כהמיעי תע"ג, היל' וזלהן זזא, וכול-לכממי גס חס. כו' בבלחמת מלנעל וסוא' פטור ממאס מהמתה ערנו, כו'ין דצער גע'יל' מלנעים זוז מאנויות קאמלא. האל' ננטמייס הון כלע' בנטעת לאילן שוט מונ' נטש לדת. ומיזאנ' זזא. קוונט ב. קמג' ג. בילט בספומן עווי'ה.

四

מהותבר-ס"א: וכן מי ש"ע והב"ח חוי. כיינו מטעם וודלו דלגוון בן מוכין, ולפ' מספק כמו מומנו טהנגוליגויס, וופ' מ צוליך נברך טבי' נמי"ר סקטות מהן מגליך על מעש צב"ג, ולפ' כת' גולדיגויס וטומטויס פסק קמנצ'י בסאי' ויז' ס"ל תלם וברכו.

שם ס' ג': קطن שאינו גוריד לאמו שהו א' בכו' חמש וכוכב ש' חיים בטובה. ימיוני טוי' (ס' ק' 3). וכן כרומצ'ט זכה' טוריוצ'ין (פי' בכ' ה') פסק גני' וולוצ'ין צן סמס' לוממות, וכלה' צן צ'ה' לו' צן וו' ז'ו'. ויל' דקה' נטוריוכ'ן (פי' צ'ה' ה') חי' ברייטמל' קמן' כליכך' להמו' ולדה' גטו'ווב' מהו', וו'ז'ן לאיריך' להמו' להיו' יונל' גטו'ווב' מהו'. וטא' צע'ג' חי' קמן' סמ' מיריך' גלו'מו' יהל'ם גטו'ווב' מהו' עד צן צ'ה' מוכך' עד ער' צן סמס' מוקרי' לאיריך' להמו', וקמ'ג'ר כגמי' לרכ' הס' סכ' בר' עד ווע' צכלל', צן סמס' מל'מוות. ובמולין' (לי' נ' ה') חימת' כל' גטו'ויב' חכם'יט' לאחמייא', דה' קומ'ל'ה. קומ'ל'ה מיריך' עד ווע' צכלל' קות' חומ'ל'ה, ג'ומ'ל'יק' צן, וו'ס' כוכ' קולומ'ה מיריך' עד וו'ה עד צכלל'. ובר' צן טס' חימת' זגד'ל'ה חז'ל'ין לל'ל' עד למומ'ל'ה, (ויל' מוטס' ספק דה' למומ'ל'ה). וכן מנט'י בס' צ'י'ו'וות' מוכך' עד צן טס' מיריך' לרכ' להמו', ולכן גני' סוכ' דה' לוי' למיריך' למומ'ל'ה עד וו'ה עד צכלל', וו'מ'ל'ן צן' מנט'י צ'ו'ויב' צ'ס'וכ'ה, וכלה' וינקט' בין' מוט' ובצ'ן צ'ה', מוטס' לדמל' ספק חומ'ל'ה-על'ב' וספק דה' למומ'ל'ה. הכל' גני' טוריוכ'ן דב'וט' וו'ג'ן לאק'ט'ון נא'קל'. (כ'ס' טמ'יר' ב'ק'ט'ן נמל'ות סוכ' ג'ס' ג'ס' נ'ט' כוכ' דיל'ק דיל'קן, מ'ע' ויל' פון' דע'יק'רו' דה' ז'ול'ין ג'ס' למומ'ל'ה, עיין ב'ז' צ'ו' צ'ו' (ל' צ'ה' ב') טה' ב' וט'ג').

מג'ג'א סק"ט: דווקא ר' שידוע שה' מאנייני הדעת. ט' ב'
 מ' שידוע לכל פcosa מלהניין דעת כל
 ממה זמיגען הומו כמו צרכאלם כמקולב וכל נלהט מן כסוכה.
 לאלכדי כתוו"ז (סק"ז) וווקה לא קדרצ' זמיגען הומו שוה
 לכל קניינו בגדים במושבם כסוכא.

טינטז תרמ"ג

מג"א סק"א: וכן נראה דמו"ש משופר ומוגילה. וכך מופיע
ווניגילס לוון רליי' וככסת לוון מצרך זיין
על טשיום רק נטע. מלהותס, לנו'ן מצרך תמלת גס פקמיין
הפטוועס במאצ'ה. מתק"ב בזילז'ן דשיקע במאצ'ה גאנדר אנטקמיין

בזעפן המלען נלה נפער צצ'וילס הפל"ק כתרה סוככה; ומי גאניע זא ממי צאנכ דזעפן, ולגי ביטח כוונתו לאט סוככה. הא נעל לפ"מ רב מגנ"ה מיניא (כס"י מאיל סק"ה—כ). זמחיין בקאים שע' נצעד לה מכאי רוק צד' מומנויא טליומוות, ח'כ קמ"ל כ mammal בכלה כיוון דזעפן כהמאנע כטב רוק ע' נזוד דהוינו שיט בסוככה בגודלן ד' ממיין שלומות הפל"ק כטיבו נאך. כמו צצ'ת בזעפן כטב צצ'רלט ע' נהי, שטמאלין מגו דכו נלו כהמאנע לאונען שטת מושיע לממיון פלען סוכב כזוליתה סוכוכה (א' ע"ל). וזאו צפפרת סטמג"ה וויס כוי ממיין ע' נזוד. אף ע"ז קבב וכלה כהמאנע (פס ס"ז) סג' וקינס ע' נזוד מבי לפל' אהן בס ד' ממיין שלומות דלה כמג"ה, ומפער לומר דהמאנ"ה. היליג'ן זיפפער דיעון קהנער ולט פירוט זונכני כהמאנע.

四

טו"ז סק"ג: בזזה דוקא שווים [סופה לחוגינה] ולא לדבר אחר.
וליהי' לה מתיימת כל'ו' נחום' (מי מיל')
אלגמאל צפכל'נו מותר מל'א, וכלה מגוג' גס מהל' טהנות
להסור נכללה לתוכו קדושים, וסוכת מותר, דהיינו צפכל'ן מה
שוויך בכ' צומל' מ'ו'ך וטבי' מא'ם.

ח' ימנו תרל"ט

מג"א בפתחה: דהא אינו מחייב לזרע לטובות חבירו. עיין יוטוב פ"ז בגבוכתו לבן על רמל"ח ס'ג.

ברומ'א ס"ה: אבל לילה הראשונה ציריך לאטול כוות. ומכל מילויו מה סדרי טבלייה ורלהון נזיך ליטן כסוכה כמו מה כלו, ועוד גראונט'ס' קוסה (כ"ז ע"ה) ד"כ **כמי יט' באנא**.

מג"א סק"ז: דהא אמר זמן מאותמול. ממשע לשביר זמן
לול לרשות פונת, גס חס רלהון מול
כוויל, וכוכב כללו צירק נטע עטמי, ווילוי מהר לפנ' נזוט
ארנו נקומו סי' קידושין. וועש בלבונאי פילד (ס"י קידושין).

רמ"א ס"ז: וכל הפטור מון הפטורה ואינו יוציא ממש איננו מקבל עליו שבר. וכן מליגן בכם מקומונה שלמדו וכחמי ר' טע"ב, ולע"ז מלוי סנה כללו כך. ונגענ"ל דבתקופה לטוטה דבר זה, והיו מקרים בעיטהין ווט מות כלל, כגון גנטומים יורדים למוכת, וכשה מות כלל נא, נקלתו כדיום. אבל לודג לסוכת חיינו טהור פטור לנוכח נכס מושט שערת קוח לו לדוחה נטו"ע (ס"ה טע"מ ס"ז), והוא מעתה פטור לו לודג נכס, אבל כיוון שתכונת כל נכס ובו דמה וכבר עבד בכמלה ובכעה. וטס רוחה לך לך גולן נגיד גולן

קכ'א) בספר לקט יושר עמוד קמ"ד כח' : ואינו ישן בערך סוכות בצחירות כדי שיכל לישון לתיאבון בלילה, כי בסוכה השינה קובע יעיקת הזרירות.

(קכ'ב) עיין מג'א (בט"י ל"ב סע' ח, סי' תע"ב סע' י), ובפמ' ג' והראמת שלמה שם.